

ՊԱՐԲԵՐԱԿԱՆ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

ՌԱՅՍԿԵ ԵՂԱՋԻ. — Փրանսիական ներկայ մինիստրութեան պարագուփ Կոմքը, որի հակակղերական գործունէութիւնը ամրագուու համար կղերականները անաջող փորձ արել կղմելով միլիոնների հմայրին, -շատ նշանաւոր պետական անձնաւորութիւն դարձաւ հենց իր վեջին տարիների քաղաքական պայքարի շնորհիւ Ռուսաց ամսագրի յիշեալ համարում արդուած է Կոմքը կենսագրութիւնը, որից քաղում ենք մի քանի հետաքրքրական տեղեկութիւններ:

Ժիւտէն-Լուի-Էմիլ Կոմքը ծնուել է 1835 թ. Ռոկեբրուն փոքրիկ քաղաքում, աղքատ բանուորական մի ընտանիքում: Ծնողները աշխատական տալ էմիլին ըստ կարելույն լաւ կըրթութիւն. շատոր ծնողներին աւելի մատչելի էր հոգմոր զգարանցներից (թենէ քունուց) մերձաւորագոյնը: Այդ զգարանցները տանուամ են բնականարար հոգկարականութեան ղեկավարութեամբ: Ենուոյ նա իր սաստմը շարունակել է Մոնպելիէի համալսարանի լեզուարանական ֆակուլտետում: Նրա կանոնիդատական շարագրութեան թեգերը սխոլաստիկական ընտառութիւն ունեին «Սմուրք Թոման Ագվինատի հոգեքանութիւնը», ինչպէս և դոկտորականը — «Եկեղեցու հայրերի զրականութեան մասին»: Նիւթականի հարցը ստիպում է Նրան ուսանել բժշկականութիւն, և 1867 թուականից նա պարագում է բժշկականութեամբ Պոնս քաղաքում, ուր ամուսնանուամ է, ընտանիքի հայր գանուամ և կամաց-կամաց դիրք ու ազգեցութիւն ձեռք բերում: Կամաց-կամաց կերպարանափոխուում է

և նրա աշխարհայեցողութիւնը՝ դասաւորի հակակաթուլիկական և հակակղերական: Այդ փոքրիկ քաղաքում նա մասնակցում է տեղական մամուլում հանրապետական ուղարկութիւնը յօդուածներով: Նրա ազգեցութիւնը այնքան աճում է որ 1879 թուականին ընտրում է տեղական գեղարտամենթի ինքնավարական խորհրդի անդամ և ապա 1885 թուականին ծերակոյտի անդամ: Այդանու նա միշտ առանձին ուշազրութիւն է զարձնում ժողովրդի լուսաւորութեան գործի ներկայական հարցերի վրայ՝ բէալական կրթութեան ջտագով հանդիսանալով: 1895 թուականին նա Բորժուակի կարճատէ մինիստրութեան մէջ ժողովրդի լուսաւորութեան մինիստրի պորտֆելն ունէր: Վալերի Ռուսոսի հրաժարականից յատոյ նոր մինիստրութիւն կադարձական կերպելը, ինչպէս յայտնի է, յանձնուաց Կոմքին (1902 թ. յունիսի 7): Դեռ Երեւէ նացիոնալիստները և կղերականները ֆրանսիայում այնպիսի ուժգին հարցուածներ չէին ստացել, ինչպէս Կոմքից: Նա սկսում է մի սիստեմատիկ և հաստատակամ մաքառում կղերականութեան դէմ: Նա իւկական մարտնչողի ոգևորութեամբ է մզւամ կուտի առաջարկ: թշնամիների կատաղութիւնը միայն աւելացնում է նրա մէջ կոռուպտ էներգիան: «Ես սիրում եմ պայքարը, չնոդալով նրա մասին, թէ ինչ է նա պատրաստում ինձ համար... Եւ ես դեռ առաջուց սիրում եմ այն կոխը, որ պատրաստում է վաղը, շաշմանելով մինչեւ անգամ նախագուշակել՝ արգեօք եւ կը ստանամ նրանից այլ բան բացի հա-

բրածներից, Մարդիկ—ոչինչ են. գաղափարները ամեն ինչ:

Կոմբը անփողասէր է, պարզ և միշտ լաւ տրամադրութեան մէջ նրա անկաշառութիւնը իմանալով թըշնամիները ցանկացան ստուգը ցցել նրա վրայ, ամբաստանելով կաշառակերութեան մէջ նրա որդուն, նզգար կոմքին: Ալւոր Կոմբը այդ զրպարտութիւնները մերկացնելու համար ինքը պալատում բացնակատ կռուի կանչեց մոլութ անկիմներում փսխացող ինարիկաններին: Եւ այդտեղ էլ իրաւոք և ստորութեան զաւակները ամօթապարտ մնացին:

բարբառվ յօդուած է գրում:

«Երեւելիւան Մամուլ», մայիս, թիւ 22.—Այցելելով Պոլսոյ գլխաւոր վարժարանները՝ Վաղինակ մի հետաքրքրական յօդուած է զետեղել Զմիւռնիայի հանգիսի այդ համարում. Բաւական տիսուր եղբակացութիւններ է անում յօդուածագիրը. «Մեր բոլոր թաղային վարժարանները միօրինակ, անշան նախակրթարաններ են հիմա, ուսկից ենող շրջանտարտները բանի մը օգտակար չեն կրնար ըլլալ իրենց ստացուած կցկուր, մուրացածոյ ուսումներով: Միթէ ամեն ծնող կարող է իր զաւակը քանի մը սարիներ ալ Կինարոնականը՝ զրկել, մեր միակ թաղային բարձրագոյն նախակրթարանը:— Ինչո՞ւ համար յարակից և մերձակայ թաղերը միանալով, բարձրագոյն նախակրթարան մը չպահեն, ինչ զժուարութիւն կայ որ Սկիւտարի երեք թաղերը կամ Դումզափուի յարակից չորս թաղերը կամ Սամաթիոյ երեք թաղերը իրենց գլորցական ելմըտացոյցները չմիացնեն, կրթական ամելի մեծ գործունէութիւն մը յառաջ բերելու համար»: Իրաւացի նըկատողութիւն: